аудандық қоғамдық - саяси газет
районная общественно - политическая газета

Алтын астық

6 мамыр - май 2024 год eginredakciya.kz № 17 (551)

Құрметті ардагерлер, қадірлі ауылдастар!

Бүгін Ұлы Отан соғысындағы Ұлы жеңістің 79 жылдығы – бұл бәріміз үшін ерекше той.
Бұл бүкіл дүниежүзіне үстемдік етпек болып, бақайшағына дейін қаруланған неміс-фашист басқыншыларының сағын сындырып, тас-талқан еткен, жау ордасына Жеңіс туын желбіреткен, қуанышы мен қайғысы қатар келген қастерлі де қасиетті күн. Осы күнге, оның жеңімпаз жауынгеріне, тылдағы бейнетке жегіліп «Бәрі майдан үшін, бәрі Жеңіс үшін» ұранымен таңның атысы, күннің батысы ауыр еңбек үстінде болған тыл еңбеккерлеріне деген бүгінгі ұрпақтың алғысы шексіз.
Сіздер, тыл ардагерлері, ерекше құрмет пен тағзымға лайықты жандарсыздар.
Жарық күннің шаттығы мен қызығы жалғаса берсін. Жеңіс тойы жыл өткен сайын, жаңа қырымен жаңғыра түссін. Тойларыңыз тойға ұлассын!

Дорогие егиндыкольцы, уважаемые труженики тыла!

Ни один человек, имеющий чуткое сердце и живую душу, не может остаться равнодушным в этот великий день – День Победы.
Сегодня мы празднуем 79- ю весну этого дня. В нашей жизни есть много праздников, но ни один из них не сравнится с праздником Победы.
Вновь и вновь переживая радость Победы, люди вспоминают тяжелые времена, испытания, выпавшие на долю их братьев, отцов и дедов. В годы войны каждый человек проявлял свои лучшие качества, именно поэтому удалось победить фашизм. Никто не оставался без дела. Все люди сплотились с одной мыслью: «Все для фронта, все для победы». И сегодня ветераны, труженики тыла являются примером человеческой чести, храбрости и достоинства. С праздником вас, и низкий вам поклон!

Б.Әмірханова,
Егіндікөл аудандық ардагерлер кеңесінің төрайымы

Құрметті жерлестер!

Сіздерді Отан қорғаушылар күнімен құттықтауға рұқсат етіңіздер. Бұл мереке бірінші кезекте- Отан үшін қызмет еткен және қызмет етіп жүргендерге құрмет көрсету болып табылады.
Өйткені бейбіт өмірдің әр күні-бұл, ең алдымен, Отан қорғаушылардың еңбегі.
Бүгінде біздің ортақ міндетіміз-өз жерін, халқын жан-жақты қорғаған ата-бабаларымыздың ізгі дәстүрлерін сақтап, көбейту, сондай-ақ біздің мемлекетіміздің беделі мен еліміздің құдіретін күн сайын әлемдік аренада одан әрі нығайта түсу үшін барлық жағдай жасау.
Осы жарқын мамыр мерекесінде Сіздерге мықты денсаулық, оптимизм, амандық, жақсылық және бақыт тілеймін

Егіндікөл ауданының әкімі Ю.Курушин

Құрметті Егіндікөл ауданының тұрғындары!

Сіздерді Ұлы Отан соғысындағы Жеңістің 79 жылдығымен шын жүректен құттықтаймын!
Қырық бесінші жылдың жеңісті мамыр айы бізден тарих қойнауына қарай алыстап барады. Бірақ біздің халқымыздың ерлігі туралы естелік біздің жүрегімізде мәңгі өмір сүретін болады. Өз ерліктері мен жеңіске деген сенімі, Отан үшін еренбей еткен еңбектерінің арқасында мүмкін еместі жасады- теңсіз шайқаста жеңіске жетті. Олар өз балаларының, немерелері мен шөберелерінің өз жерінде өмір сүру құқығы мен ана тілінде сөйлеу, өз дәстүрлері мен мәдениетіне ие болу құқығы үшін шайқасты.
Өмір бізді нәзік әлемді қорғауға, ол үшін күресуге, қоғамға қауіп төндіргендерге қарсы тұруға үйретеді. Жеңіс сансыз құрбандардың үлкен бағасымен келді. Қазіргі өмір сүріп жатқан ұрпақ әрқашан оны есте сақтайды.
Біздің көптеген жерлестер майдан алаңынан туған ошағына оралмады. Оларға мәңгілік даңқ. Жеңіске жетуге көптеген қазақстандық өз үлесін қосты, оның ішінде біздің аудан тұрғындары. Ұлы жеңіске жеткізген - тыл еңбеккерлеріне мың да бір тағзым! Ең ізгі тілектерді қабыл алыңыздар мықты денсаулық, бейбітшілік пен жақсылық тілеймін!

Егіндікөл ауданының әкімі Ю.Курушин

Дорогие земляки!

Разрешите поздравить вас с Днем защитника Отечества. Этот праздник в первую очередь – дань уважения всем, кто служил, и кто служит во благо Родины. Ведь каждый день мирной жизни – это, прежде всего, заслуга защитников Отчизны.
Сегодня наша общая задача – сохранить и приумножить те доблестные традиции наших предков, которые самоотверженно защищали свою землю, свой народ, а также создать все условия для того, чтобы авторитет нашего государства и могущество страны с каждым днем все более укреплялись на мировой арене.
В этот светлый майский праздник желаю вам крепкого здоровья, оптимизма, благополучия, добра и счастья!

аким района Ю. Курушин

Уважаемые жители Егиндыкольского района!

Сердечно поздравляю вас с 79 годовщиной Победы в Великой Отечественной войне!
Все дальше в историю уходит от нас победный май сорок пятого года. Но память о совершенном подвиге нашего народа вечно будет жить в наших сердцах.
Своим мужеством и верой в победу, самоотверженным трудом во имя Родины они сумели сделать невозможное – победить в неравном бою. Они сражались за право своих детей, внуков и правнуков жить на своей земле, за право говорить на родном языке, иметь свои традиции и культуру.
Жизнь учит нас беречь хрупкий мир, бороться за него, противостоять тем, кто несет угрозу обществу. Победа досталась огромной ценой неисчислимых жертв.
Ныне живущее поколение всегда помнит об этом.
Многие из наших односельчан, ушедших на фронт, не вернулись к родным очагам. Вечная им слава!
Достойный вклад в дело Победы внесли казахстанцы, в том числе и жители нашего района. Низкий поклон всем, кто приближал Великую Победу - труженикам тыла!
Дорогие земляки!
Примите самые искренние пожелания доброго здоровья, мира и благополучия!

аким района Ю. Курушин

Жармұқанов Садық ата

Жармұқанов Садық ата Қорғалжын ауданының маңындағы Береке ауылына жақын жерде орналасқан Шолақ қара су деген елді мекенінде 1924-жылы 23-ақпанда дүниеге келген.
5 жасында әкесінен айрылып қиын кезеңдерде анасының туысқандары қол ұшын беріп отырған. 1941-жылы алапат соғыс басталады. Садық ата 1942-жылы 18 жасқа жаңа толған кезінде отанын жаудан қорғауға аттанады.
Ақмола қаласының бір топ солдаттарын жинап, Сібірге 3 айлық командирлер курсына дайындыққа жібереді. Оқудан кейін барлық курсанттар бірден Сталинград қаласына жіберілген. Жолда эшелонды жау зеңбіректері атқылап, тірі қалғандарды, екінші Украина армиясына қосылып, майданға аттанды. 1943-жылы 18-маусымда Садық атаның батальоны миномед оқтарының астында айқасып, осыдан ол кісі қолынан жарақат алып, аман қалады. 2-3 ай ауруханада жатады, күзде қайтадан қатарға оралады. Осылай жүргенде тұтқынға қалай түскенін де білмей қалады. Тұтқыннан босаған соң, майданға қайта сұранған Садық атаны дон бастағы шахтаға жұмысқа жібереді. 1946-жылдың маусымында үйіне аман есен оралып, Ақмола темір жолында проводник болып қызмет етеді. 1947-жылы отау құрып, 1958-жылы Спиридоновка ауылына көшіп келеді. Садық ата мен Батима апа 10 бала тәрбиелеп, ұлын ұяға , қызын қияға қондырып отырған бақытты жандар. Бүгінгі таңда немерелері мен шөберелерінің қызығына бөленіп, 10 баладан 18 немере, 2 шөбере көріп отыр. Садық ата 2014-жылы дүниеден өтті. Ардагер атамыздың төсінде 2-дәрежелі отан соғысы ордені мен көптеген мерекелік медальдар жарқырайды.

Бақыт Әмірханова

Байғабылов Қабиден Қалиұлы

1925 жылдың 28 тамызында қазіргі Астрахан ауданына қарасты Қаратүбек ауылында дүниеге Сұрапыл келген. соғыстың қызып тұрған 1943 жылы қаңтарға дейін Петропавл 37-атқыштар қаласында полкының құрамында әскери міндетін атқарып, кейін 1115-атқыштар полкының құрамында соғысқа араласты.
Басынан алғашқы жарақатын алып, 2,5 ай Москва- 59 ауруханасында емделеді. Емханадан жауынгерлік қызметке жарамсыз деген шешімге қарамай, өзі сұранып, қайта соғысқа енеді. Пулеметші оқуының қысқа курсын аяқтап, Витебск түбінде алғы шепте соғысты. 1945 жылдың ақпанында ауыр жараланды. Оң жақ жауырынын тесіп өткен оқ жарақаты көпке дейін ұмытыла қоймады. Әйтсе де ол 1945 жылы қазанда қатарға жарамсыздарды бұйрық шығарып, елге қайтарғанша Прибалтикада әскери міндетін атқарды. Туған еліне аман оралды. Осының өзі елдегі қиындық атаулыны жеңуге күш-қуат берді. Соғыстан кейінгі өмірдің, сол кезде барлық халықтың басына түскен ауыртпалық екенін түсіну қиын емес еді. Қиуы қашқан шаруашылық, кедейшілік, өзіне қарап қалған қарт ата-ана, іні-қарындас және екі жетім қалған туыстары енді еңбек майданына шешіне кірісуді талап етті.
Барлық жанұясымен Колутон станциясына көшіп келеді, үйленіп, үй салып алады. Ақмола теміржол техникумын бітіріп 1956 жылға дейін станция кезекшісі қызметін атқарады. Тың игеру науқаны басталғанда, Атбасар-Краснознамен кіші Все теміржолын салып, сонда зейнетке шыққанға дейін істейді.

Өмірінде 11 бала тәрбиелеп өсіріп, немере шөбере де көрді. Ұлы Отан соғысының ардагерінің кеудесінде Отан соғысы ордені мен мерекелік медальдар жарқырап тұратын. Әкеміз 2004 жылы 24 сәуірде өмірден өтіп, барлық қайтқан уыстары жатқан Егіндікөл ауылының зиратына жерленді.

Ардагердің баласы Зейнулла Байғабылов

Мақанов Қайдар Мақанұлы

1924 жылы 23 ақпанда қазіргі Аршалы ауданының Күйгенжар ауылында дүниеге келді. Ата-анасынан ерте жетім қалып, балалар үйінде өседі. Өмір оны аяусыз қиын- қыстау соқпақтарға салып, әбден шыңдады. Балалар - үйінен ауыл еңбегі өмірдің кейін балаң жігіттің шаруашылығындағы басталады. Осы қызығын да, қиындығын да елмен бірге көріп, өз үлесін алып, орнын табар ма еді...
Бейбіт күндер күрт өзгеріп, милиондарды тозақ отына түсірген сұм соғыс басталып кетеді. Қайдар ақсақалдың сегіз бірдей ағасы соғыс құрбаны болып, ең кішісі бір өзі тірі қалады. 1942 жылы Владимир қаласындағы училищені бітіріп, II Белорусс майданындағы соғысқа араласады. Үш рет ауыр жарақат алады. Бұдан ардагердің өзін аямай, майдан шебінде қасқая қас жаумен айқас жүргізгенін байқаймыз. Бейбіт өмірге оралып араласқан күндерінде де Қайдар ақсақал жауынгерлік тәртіп, қайрат жігерінен таймады. Адалдық, ар тазалығы, өзіне ғана тән берік ұстанымдары бұл кісіні өз ортасынан оқшаулап тұратын.
Өмірінің бар қызығы мен қуанышын ұзақ жыл бірге жасасқан Түркен әжемен бөліседі. Екеуі дүниеге 10 бала әкеліп, олардан туған немере, шөберелер қызығына бөленді. Соғыс жылдары Отан соғысы Ордені, кейін көптеген мекерекелік медальдармен марапатталады. 2003 тамыз жылы жұлдызында 79 жасында дүниеден озды.

Бақыт Әмірханова,
Ардагерлер кеңеісінің төрайымы

поправка

В номере 16 от 29 апреля газеты Алтын астық в материале «В районном центре состоялась ежегодная встреча с сельхозтоваропроизводителями региона» следует читать: «…руководителя отдела сельского хозяйства, земельных отношений и предпринимательства Ж. Ахметбекова…»

Аманжол тегі Баймағамбетұлы Ырзыкен

Аманжол тегі Баймағамбетұлы Ырзыкен 1909 жылы маусым айында Алтай руының белгілі ақсақалы Балғожаның немересі Баймағамбеттің отбасында, қазіргі Қоңыртүбек ауылына жақын Қарабидайық деген жерде дүниеге келген. 12 жасында әкесі Баймағамбет пен атасы Аманжол бір жылы дүниеден озады. Ол қорымды кейінгілер «Үш бейіт» деп атап жүр. Ырзыкен алғашында ауылдағы молдадан ескіше оқып білім алған. Кейіннен Көкшетаудағы партия мектебінде жолдасы Хасенов Қалат тағы бірнеше азаматтар бірге оқып, бітіреді. 1940 жылдан бастап партия мүшесі болған. Соғыс басталғанша Жалманқұлақ колхозындағы Сталин ауыл советінде партия ұйымының жетекшісі ретінде шаруашылықта әр-түрлі жұмыстар атқарған. 1942 жылы өзі де, 21 жастағы інісі Мұқаш та соғысқа аттанады. Ол атқыштыр полкымен Белоруссияда Ивановка деген жерде соғысып, 1945 жылы ауыр жараланып қаңтар айында елге оралған. Денсаулығы түзелгеннен кейін елдегі соғыс зардабынан болған халықтың ауыр жағдайын қалпына келтіруде аянбай еңбек сіңірген. Мұндағы елде партия ұйымының хатшылығы, астық дайындау мекемелерінің басшысы, бөлімше меңгерушісі, қорыта айтқанда, қандай жұмыс түріне қажет болса еш уақытта тартынбай, халқына, еліне, жеріне, Отанына адал, ынта жүрегімен беріліп жұмыс атқарған азамат. Баймағамбетұлы Ырзыкеннің еңбегі еленбей қалған жоқ. Ұлы Отан соғысында Қызыл Жұлдыз, ІІ дәрежелі Отан соғысы орденімен, «Ерен ерлігі үшін», «Германияны жеңген үшін» медальдарымен марапатталды. Ал бейбіт өмірдегі еңбектері үшін бірнеше медальдармен, грамоталармен, заттай бағалы сыйлықтар, алғыс хаттармен марапатталған. Ақсақалдың өмір жолы кейінгі ұрпағына үлгі боларлық, халқының қалаулысы, еліне өте сыйлы, жастарына құрметті адам болған. Ұрпақ өнеге тұтар ардагерді, елі де естен шығармайды.

Зейнеп Ырзыкенқызы

Еліне Еңбегі сіңген ер.

Менің әкем Күшікбаев Сарқытбай 1902 жылы Шөптікөл мекені, Қорғалжын ауданында туған. 1926 жылы Шөптікөл, Шұңқыркөл, Әупілдек, Алакөл, Шаңдыкөл, Төсқұдық елді мекендерін біріктіріп «Көркем» ауылын құрады. Негізі «көркейіп өссін, ұрпақтары бірлессін» деген ниетпен құрылған болатын. Әкем коммунистік партияның мүшесі болған. Осы бірлескен Көркем ұжымының адамдары бірауыздан әкемді колхоз председателі етіп тағайындаған. Сөйтіп, Көркем ауылы біртіндеп көркейіп, өсе береді. Жанындағы Степной колхозымен біріктіріліп, «Конститутция» атындағы колхоз деп аталады.

1941 жылы соғыс басталғанда әкем соғысқа барамын деп өтінеді, «елдегі бала шағаны, әйелдерді біріктіретін басшы адам керек» деп, ауылда қалдырылды. Бертін келе ауыл көркейіп өсті. Егін, мал шаруашылығы молайды. Соғысқа да азық - түлік өнімдерін жіберіп, көп көмек көрсетті. Әкем қартайған шағына дейін осы елді басқарды, ауыл ақсақалдар алқасын құрып, әрдайым жастарға үлгі-өнеге беріп отырды.

Менің әкем әр нәрсені абайлап істейтін ақылды адам еді. Қазіргі жас ұрпақтар ауылға қойылған ескеркіштен «Күшікбаев Сарқытбай» атты есімді оқығында «бұл ата елге көп еңбегін сіңірген, жас ұрпаққа үлгі боларлық із қалдырған қадірлі ақсақал» деп, жанұясымен бірге еске алады. Әке жолын қуған ұлдары Жолымбет, Аманжол, бірі ел басқарып, екіншісі Қорғалжын қорығының бастығы болған, Еңбек Қызыл Ту, Ленин орденді аталарын ұрпақтары: «біздің атамыз атақты болған» деп, өз өмірлеріне үлгі тұтады. Тыл ардагері, еліне еңбегі сіңген азаматты, елі де ешқашан ұмытпайды.

Райхан Сарқытбайқызы

Әубәкірұлы Шаймерден Тұяқтегі

1923 жылы 6-сәуірде Ақмола облысы (қазіргі Егіндікөл ауданы) Шұңқыркөл елді мекенінде туған. Қорғалжын ауылында 10 сыныпты бітіреді. 1941 жылдың сәуір айында 18-жаста Отан алдындағы борышын өтеуге әскерге аттанады. 1941 жылдын мамырында Қара теңіз флотында әскери ант қабылдайды. Ұлы Отан соғысы басталғанда 109- теңіз жаяу әскер қатарындығы атқыш болды. Алғаш рет 7-казанда 1941 жылы аяқтан жарақат алды. Айыққан соң 1941 жылдың қараша айынан 1942 жылдың қаңтар айына дейін 106 танктерге қарсы полкта, 691- - автоматшы полкында, 209-инжинерлік механикаландырылған байланыс жүйесінде, 509- инжинерлік полкында соғысады. Украинаны жаудан босату соғыстарына белсене қатысты. Ұлы Отан соғысы жылдарында ІІ-дәрежелі Отан соғысы ордені, «Ерен ерлігі үшін», «Кенигсбергті алғаны үшін», «Солтүстік Кавказды алғаны үшін», «Германияны жеңгені үшін» медальдарымен марапатталды. Елге оралғаннан кейін Ақмола қаласындағы қатардағы электромонтерден бастап бас энергетикке дейін қызмет атқарды. Содан кейін Қазахсельмаш зауытының майдангерлер ұйымының төрағасы болды. 1990-96 жылдары Украина мемлекетінде майдангер достарымен кездесуге Днепропетровск қаласына жиі шақырылып, сонда барып тұрды. Сондай бір кездесу, Украинаны жаудан босату құрметіне өтіп, Шаймерденге Ақмола қаласынан екі бөлмелі пәтер сыйға тартылды. 1950 жылы жұбайы Гүлсина Хафизқызымен отбасын құрып, үш ұл, бір қыз тәрбиелеп өсірді. Қазіргі таңда немерелері мен шеберелері бар. Әке көрген оқ жонар демекші үлкен ұлы Әубәкіров Шакен Шаймерденұлы әке жолын қуды. Ол Ауған соғысының ардагері – полковник.

Ырысжан Мұқанова

Тұрғынбайұлы Әбдірашит

1941-1945 жылғы соғыстың Жеңіспен аяқталғанына 79 жыл толғалы отыр. Сол соғыста Отаны еткен үшін жанын пида ардагерлердің бірі - менің атам. Менің атам - Әбдірашит Тұрғынбайұлы 1922 жылдың 5 мамырында Көркем ауылында дүниеге келген. Атам майданға 1941 жылы алынады. Закарпат майданының 18-армия 85-дивизиясы құрамында қатардағы жауынгер ретінде Отанын қорғауға аттанған. Сол жылдары аяғынан жараланып, аман қалады. Содан кейін тағы майданға сұранады, онда атам әскерлерге оқ-дәрі тасыған. Сол қиын жылдарды басынан кеше жүріп, тұтқында да болған, соғыс болғандықтан жау қоршауында да қалған. Бірақ соның бәріне де шыдап, атамыз ортамызға оралады. Соғысқа аттанғанда 20 жаста болған атам, 80-нен асқанша өмір сүріп, бейбіт күннің қызығын көреді. 1942 жылы Айымкүл есімді асыл жанды адамды кездестіріп, өз алдына отау құрды. Әжем екеуі 4 бала тәрбиелеп, ұлын ұяға, қызын қияға қондырды. Сол төрт баладан 12 немере, 2 шөбере көріп, немерелері мен шөберелерінің қызығына бөленді. Мен үшін атамның соғыс ардагері екені үлкен мақтаныш. Біздің ортамызда қартаймай, ауырмай сырқамай жүре - беруін қалаймын. Өйткені ата деген асқар тау емес пе? Ақсақал ардагеріміз асқар тауымыздай арамызда болмаса да, жүрегімізде мәңгілік сақталады.

Немересі: Өтегенова Анар

Жүсіпов Төлеген

Жүсіпов Төлеген атамыз 1916 жылы 5 желтоқсанда Целиноград ауданының Қосқопа ауылында туған. Майданға аудандық Қорғалжын әскери комиссариаты арқылы 1941 жылдың 19 қаңтарында алынды. Өзі секілді әрімдей жастармен бірге 3 ай Ақмола қаласында жеделдетілген әскери дайындықтан өтіп, 40- дивизия 39-атқыштар полкына қатардағы жауынгер-мерген санатында қабылданып, майданға аттанды. Жау бұл кезде еліміздің бірнеше қалаларын басып алған еді. Төлеген атамыз жаумен | Украина майданының құрамында шайқасты. Даңқты Қызыл Армияның қатарында шайқаса жүріп, Төлеген атамыз еліміздің Кременчук, Харьков, Киев тағы басқа да көптеген қалаларын жау шеңгелінен азат етуге қатысты. Алайда жауынгер атамыз Жеңіс шеруімен Берлин қаласына ене алмады. Оның есесіне ол Жеңісті 1945 жылы Қиыр Шығыста Жапон мелитаристерімен шайқаса жүріп қарсы алды. Ол елге 1946 жылы Манчжурия өлкесінен қайтты. Отан соғысының ІІ дәрежелі ордені және бейбіт өмірде алған «Отан соғысындағы ерен ерлігі үшін», Фашистік Германияны жеңгеніне 20, 30, 40, 50 жыл толуына байланысты, «Қарулы күштерге 50, 70 жыл» мерекелік медальдары жарқыраса, оған соңғы кезде марапатталған. «Ерен еңбегі үшін», «Еңбек ардагері», «Тың игергені үшін» медальдары қосылып, атамыздың өнегелі өмір жолдарын паш ететін. Зұлым соғыста елі мен жерін жаудан сақтап қалған, елінің елеулі азаматы, ардагер, ақсақал Төлеген атамыз - 1996 жылы сәуірдің 16 күні дүниеден озды. Буревестник ауылына жақын Қоскөл қорымында жерленген.

Немересі Мерхат Бектұров

қоғам

Халық бір болған кезде - ол жеңілмейді

Бірінші мамыр-кеңес алды кеңістіктің көптеген елдерінде мерекелік күн. Қазақстанда Еңбекшілердің халықаралық ынтымақтастығы күні Қазақстан халқының бірлігі күнінде өзгерді. Бұл халықтар емес, адамдар. Бұл мереке түрлі ұлттар мен діндердің адамдарын тату ел халқына біріктіреді.

Президенттің 1995 жылғы 18 қазандағы Жарлығымен Қазақстанда жаңа мемлекеттік мереке бекітілді, ол Қазақстан Республикасының аумағында тұратын 150 ұлттың әрқайсысының өкілдеріне бірегейлік пен құрметпен қарауды атап өтуге арналған.

Қазақстан халқы Ассамблеясының 33-ші сессиясында сөйлеген сөзінде Президент Қасым-Жомарт Тоқаев бірлік пен ынтымақтастық әрқашан біздің басты құндылықтарымыз және барлық мемлекеттік саясаттың өзгермейтін бағдары болатынын атап өтті.

- Біздің халқымыздың үлесіне қиын сынақ түсті. Біз елдің жартысын қамтыған жойқын табиғи апатқа тап болдық. Бірақ осы қиын күндерде халқымыздың бірлігі айқын көрінді: құтқарушылар, еріктілер, мемлекеттік қызметкерлер, әскери қызметшілер, құқық қорғау органдарының қызметкерлері, азаматтық белсенділер, бизнес өкілдері мен жастар. Ешкім ортақ істен тыс қалған жоқ. Бірлік пен ынтымақтастық рухы еліміздің барлық өңірлерін қамтыды. Біздің көптеген отандастарымыз жанашырлықпен су тасқынынан зардап шеккендерге көмектесті. Мен шынайы патриотизм танытқан, элементке қарсы күресте өз үлесін қосқан азаматтарға өте ризамын. Сынақ сағатында біздің бүкіл қоғам жиналды, - деді Қасым-Жомарт Тоқаев Тарихтың қайғылы сәттерінде Қазақстан бұл жер туған үйге айналған көптеген адамдарды паналады. Бұл елдің құрылымы мен генетикалық кодына әсер ете алмады. Ел халқын біртұтас қауымдастықты – Қазақстан халқын бейнелейтін көптеген жіптер мен сынықтардан тоқылған көрпемен салыстырған кезде әдемі метафора бар.

Көптен күткен көктемгі жылу еліміздің барлық өңірлеріне келген бұл күні мерекелік іс-шаралар ұйымдастырылуда. Ұйымдар жәрмеңкелер, көрмелер, сондай-ақ мәдени іс-шаралар өткізеді, онда әркім белгілі бір ұлттың тарихы туралы біле алады, әртүрлі этностардың өмірі мен дәстүрлерімен танысады.

Егіндікөлде мерекелік шараны аудан әкімі Юрий Курушин ашты:

- Бұл мереке ежелгі қазақ жерін мекендеген адамдардың ең қымбат армандары жиналатын әлемді бейнелейтін халқымыздың жақсы дәстүріне айналды. Біздің еліміз бүкіл әлемдік қоғамдастыққа ұлттық негізде ешкімді бөліспей, тілді, әдет-ғұрыпты және әр ұлтты құрметтемей, достық пен бірліктің айқын үлгісін көрсетеді. Түрлі ұлттар мен ұлыстардың өкілдері Қазақстанды өз Отаны деп санайды және бізде бар бейбітшілік пен бірлікті мақтан тұтады. Біздің әрқайсымыздың міндетіміз — бірлікті сақтау, дінаралық келісім мен бейбітшілікті нығайту ісіне өз үлесімізді қосу. Күш-жігерді біріктіре отырып, біз маңызды жоспарларымызды іске асыру үшін ауданымызды одан әрі дамыту үшін жағдай жасай аламыз.

Көктемгі жаңбыр мерекені қалыптасқан дәстүр бойынша-аудандық алаңда өткізуге кедергі келтірді. Бүгін аудандық мәдениет Үйінің көрермендер залында Қазақстанда тұратын халықтар асханасының тағамдары бар мерекелік дастархан жайылды. Іс-шараға қатысушылар әдемі үстелдер қойып қана қоймай, өз халқын музыкамен, әндермен, ұлттық костюмдермен шағын қойылымдармен таныстырды. Еңбек ұжымдарының қызметкерлері бірге дайындаған ұлттық тағамдарға қалай жақындамауға және дәмін татпауға болады? Онда мереке қонақтары қазақ бауырсақтары, орыс құймақтары, түрік баклавасы, шешен галушкалары, поляк тұшпаралары және қазақстандықтар бұрыннан жақсы көретін басқа да тағамдардан дәм татуға мүмкіндік алды. Көркемөнерпаздар көрермендердің назарына бір деммен тамаша концерт ұсынды.

«Мен бұл мерекені өте жақсы көремін», – дейді Егіндікөл тұрғыны Алина Малюк, балабақша мен мектепке барған кезде де, бірінші мамырда өзінің ұлттық костюмдерімен келу, отбасыңызға дәстүрлі тағам әкелу дәстүрі болған. Бұл әрқашан өте көңілді және тәрбиелік болды. Бұл жақсы дәстүр әрқашан өмір суретініне күмәнім жоқ».

Бірінші мамыр мерекесінің ұйымдастырылған іс-шараларынан басқа, үйден шығып, нағыз халықтық мерекенің атмосферасын сезіну жақсы. Достар кездескен кезде күлімсіреу, күлу, құшақтау. Қазақстан бейбітшілік, тұрақтылық пен бірліктің аралы болып қала береді. Қазақстан-өте көпұлтты ел. Бүгінгі таңда ел аумағында 150-ден астам ұлт пен ұлыс тұрады. Осы көктемгі мерекенің мақсаты-Қазақстандықтарға халық достығының, бейбітшілік пен ынтымақтастықтың, жүздеген мәдениеттердің бірігуінің құндылығын тағы да еске салу.

өз ақпарат

общество

Когда народ един – он непобедим

Первое мая – праздничная дата во многих странах постсоветского пространства. В Казахстане День международной солидарности трудящихся трансформировался в День единства народа Казахстана. Именно народа, а не народов. Этот праздник объединяет людей различных этносов и вероисповеданий в народ дружной страны. Указом президента от 18 октября 1995 года в Казахстане был утвержден новый государственный праздник, который призван подчеркнуть уникальность и уважительное отношение к представителям каждой из 150 национальностей, проживающих на территории Республики Казахстан.

Выступая на 33-й сессии Ассамблеи народа Казахстана, Президент Касым-Жомарт Токаев подчеркнул, что Единство и Солидарность всегда были и будут нашими главными ценностями и неизменным ориентиром всей государственной политики.

- На долю нашего народа выпало непростое испытание. Мы столкнулись с разрушительным стихийным бедствием, которое охватило половину страны. Но в эти трудные дни ярко проявилось единство нашего народа: спасатели, волонтеры, госслужащие, военнослужащие, сотрудники правоохранительных органов, гражданские активисты, представители бизнеса и молодежь. Никто не остался в стороне от общего дела. Дух единства и солидарности охватил все регионы страны. Многие наши соотечественники, движимые сочувствием и сопереживанием, помогали пострадавшим от паводков. Я безмерно признателен гражданам, которые проявили подлинный патриотизм, внеся свою весомую лепту в борьбу со стихией. В час испытаний сплотилось все наше общество. - сказал Касым-Жомарт Токаев

Так получилось, что в трагические моменты истории Казахстан приютил большое количество людей, для которых эта земля стала родным домом. Это не могло не отразиться на устройстве и генетическом коде страны. Есть красивая метафора, когда население страны сравнивают с одеялом, сотканным из множества ниточек и лоскутков, олицетворяющих собой единую общность – народ Казахстана.

В этот день, когда долгожданное весеннее тепло пришло уже почти во все регионы страны, организовывают праздничные мероприятия. Организации проводят ярмарки, выставки, а также культурные мероприятия, где каждый желающий сможет узнать об истории той или иной национальности, познакомиться с бытом и традициями различных этносов.

Праздничное мероприятие в Егиндыколе открыл аким района Юрий Курушин:

- Этот праздник стал доброй традицией нашего народа, символизирующей мир, в котором собраны самые заветные мечты людей, населявших древнюю казахскую землю. Наша страна демонстрирует всему мировому сообществу четкий пример дружбы и единства, не разделяя никого на национальной почве, уважая язык, обычаи каждой нации. Представители разных наций и народностей считают Казахстан своей Родиной и гордятся миром и сплоченностью, которые у нас есть. Долг каждого из нас — внести свой вклад в дело сохранения единства, укрепления межрелигиозного согласия и мира. Объединив усилия, мы сумеем создать условия для дальнейшего развития нашего района, для реализации наших важных планов.

Весенний дождь помешал провести праздник по сложившейся традиции – на районной площади. Сегодня в зрительном зале районного Дома культуры разместились праздничные дастарханы с блюдами кухонь народов, живущих в Казахстане. Участники мероприятия не только накрыли красивые столы, но и представляли свой народ маленьким спектаклем с музыкой, песнями, в национальных костюмах. Как не подойти и не попробовать национальные блюда, которые дружно приготовили сотрудники трудовых коллективов? Там гости праздника имели возможность отведать казахских баурсаков, русских блинов, турецкой пахлавы, польских кнедликов и другие блюда, которые уже давно полюбились казахстанцам.

Самодеятельные артисты предложили вниманию зрителей отличный концерт, который смотрелся на одном дыхании.

«Я очень люблю этот праздник, – рассказывает жительница Егиндыколя Алина Малюк, еще когда посещала детский сад и школу, на Первое мая была традиция приходить в своих национальных костюмах, приносить угощение, традиционное для твоей семьи. Было всегда очень весело и познавательно. Не сомневаюсь, что эта добрая традиция будет жить всегда».

Помимо организованных активностей первомайского праздника приятно просто выйти из дома и почувствовать атмосферу поистине народного праздника. Кругом улыбки, смех, объятия при встрече друзей. Именно так живет Казахстан, оставаясь островком мира, стабильности и единства.

Казахстан - очень многонациональная страна. На сегодняшний день на территории страны проживает более 150 наций и народностей. И цель этого весеннего праздника - еще раз напомнить казахстанцам о ценности дружбы народа, мира и солидарности, объединения сотен культур.

Соб. инф.

Труженики тыла

Люди труда

Шегедей тас мінезді жандар

Захарченко Раиса Григорьевна 1934 жылы Қазақстанның Ақмола облысы Атбасар ауданы қазіргі Есенгелді ауылында дүниеге келген. Соғыс басталғанда Раиса Григорьевна не бәрі 7 жаста еді. Бақытты да баянды алаңсыз балалық шақтан айырылып, тез есеюге тура келді. Өмірді әлі түсінбеген Раиса апамыз, әкесі балаларын құшағына алып, беттерінен сүйіп, қайтып оралуға уәде берген күні - әкесін соңғы рет көруі екенін қайдан білсін, отбасы болып соғысқа шығарып салды. 1941 жылы неміс халқын қоныстандыру жүргізілді. Бір сәтте туған ауылы қоныстанушы неміс отбасыларына тола бастады, әр үйге бір отбасы орналастырылды. Үйдің іші бала-шағаға толды, мұндай қиын жағдайда үйдің тарлығы сезілмейтін. 7 жаста болса да туған ауылына көмектесуге тырысып, кішігірім тапсырмаларды орындайтын, қойдың жүнін жуып, тазалап, таяқпен ұрып, өңдеуге көмектесіпті. Дайындалған жіптен фронтқа деп шұлық пен қолғап дайындаған екен. 10 жасында бригадирге бағынып, күн сайын жоспарлы жұмыс атқаратын, далада бұқаның көмегімен жер жыртып, шөп шауып қолдан келгенше көмектескен екен. 12 сағат жұмыс істеседе жылы сөз естімейтінбіз дейді. Раиса Григорьевна 10 жаста болғанымен жұмыстың ауыртпалығына шағымдана алмады, өйткені 4 бауыры кіші еді, ақы ретінде бір қап бидай береді, оны диірменге өткізіп ұнға айналдырады екен. Өмірдің қиыншылығы соғыстан кейін де жалғасты, туған ауылын көтеруге көмектесіп, тың жерлерді игеру керек еді. Тағдырдың жазғанымен бүгінгі күнге де жетті. Раиса Григорьевна апамыз өткен күндерін еске алу қиын екенін, соғыстың өзін көрмесе де, соғыс салдары қандай жағдайға әкелетінін ескерте қайталай берді. Әңгімесін аяқтай отырып, аспанымыз ашық, еліміз тыныш болсын деген батасын берді.

Гвозди бы делать из этих людей...

Захарченко Раиса Григорьевна родилась в 1934 году в селе Есенгельды Атбасарского района Акмолинской области. Когда началась война, Раисе Григорьевне было всего 7 лет. Лишившись счастливого и легкого беззаботного детства из-за войны, пришлось быстро взрослеть. Раиса Григорьевна, еще не понимавшая жизни, не знала, что день, когда отец взял детей на руки, поцеловал их в щеки и пообещал вернуться - окажется днем, когда последний раз видела отца, всей семьей отца провожали на войну. В 1941 году было проведено переселение семей с немецким происхождением. В какой - то момент родная деревня стала заполняться семьями - поселенцами, в каждом доме размещалась одна семья. Дом был полон детей, в таких сложных условиях не было ощущения тесноты дома. Когда ей было 7 лет, она старалась помочь родному селу, выполняла небольшие задания, стирала, чистила овечью шерсть, била палками и помогала обрабатывать. Из подготовленной пряжи на фронт готовили перчатки и носки. В 10 лет она подчинялась бригадиру, ежедневно выполняла плановую работу, косила траву, пахала поле с помощью быков. За 12 часов тяжелой работы мы не слышали добрых слов. Раиса Григорьевна, несмотря на то, что ей было 10 лет, не могла жаловаться на бремя работы, так как 4 брата были младшими. В качестве оплаты давали мешок пшеницы, перевозили его на мельницу и превращали в муку. Трудность жизни продолжалась и после войны, нужно было помогать поднимать родную деревню и осваивать целину. Раисе Григорьевне сегодня 90 лет, ей тяжело вспоминать годы войны. Не видя самой войны, видела к чему приводят последствия войны. Заканчивая свой рассказ Раиса Григорьевна пожелала нашей стране чистого неба над головой.

Исабаева Гульзада,
«Егіндікөл ауданы
Қоржынкөл ауылы әкімі аппараты»
мемлекеттік мекемесінің бас маманы

На территории нашего сльского округа проживают настоящие труженики тыла, чья неоценимая работа составляет основу нашего общества. Их усердие, преданность делу и желание делать мир лучше заслуживают особого внимания и признания.

Они - сердце и душа нашего округа, люди, чьи трудовые подвиги часто остаются скрытыми от глаз. Их истории наполнены трудностями и радостями, но всегда с преобладанием силы воли и желания помогать другим. Они не просто жители нашего сельского округа - они его неотъемлемая часть, настоящие герои нашего округа.

Азынова Рысалды с юных лет активно участвовала в делах общества и служила своей стране со всей ответственностью и преданностью. Вышла замуж в раннем возрасте и начала семейную жизнь. В настоящее время у 86-летней бабушки 24 внуков 33 правнука. Имеет множественные награды такие как:
2010г. Указом Президента Республики Казахстан от 19 марта 1941 г. № 951 награждена юбилейной медалью « 65 лет Победы в Великой Отечественной войне»
2015г. Указом Президента Республики Казахстан от 19 января 2011 года № 992 награждена медалью «70 лет Победы в Великой Отечественной войне1941-1945 гг.»
Указом Президента Российской Федерации от 13 июня 2019 г. награждена юбилейной медалью «75 лет Победы в Великой Отечественной Войне
1941-1945 г».

Пономарева Лилия Ивановна - это заслуженный педагог и ныне почетный пенсионер. Совсем юной девчонкой по комсомольской путевке приехала в 50-е годы на целину в наше село. Лилия Ивановна вместе с мужем вырастили и воспитали пятерых сыновей, дождались внуков и правнуков. Лилия Ивановна многие годы трудилась в должности заведующей детским садом, а также на протяжении длительного времени работала учителем в нашей школе. За многолетний труд она была награждена грамотами и медалями. Лилия Ивановна пишет замечательные стихи.

ГУ Аппарат акима Узынкольского сельского округа
Егиндыкольского района

Жизнь прожить – это не поле перейти

Старшее поколение – поколение людей необычайного патриотизма и стойкости. Они пережили военные годы, поднимали целину, воспитывали детей. И мы ими гордимся! Землю красит солнце, а человека – труд. Люди выбирают себе в жизни дело по душе, трудятся на благо себе и страны.

Пеночкина Анфиса Ивановна родилась 29 августа 1930 года в селе Чернуха Горьковской области Чернухинского района. Приехали в совхоз «Армавирский» весной в 1963 году с мужем и детьми. Из воспоминаний: «Когда оттуда уезжали, там было уже тепло, а приехали сюда, вышли из поезда, на улице холод, ветер, пылище. Муж чемоданы взял, я двоих детей на руки, замотала им лицо, так и добирались до дома. А когда пришли к дому, который нам дали, он был закрыт. Муж побежал за ключами к начальству, а я с детьми попросилась к соседям, посидеть пока откроют дом. Но обошла два – три дома, но никто нас не пустил, соседи сказали, что у них мало места, а людей тоже много. Так вот я и стояла с детьми на улице, пока муж не принес ключи и открыл наш дом». Анфиса Ивановна работала на току, муж в бригаде трактористом. Потом больше 10 лет проработала на фуражном складе при ферме. В 1977 году муж заболел и умер, осталась она вдовой с тремя детьми на руках. Конечно, было очень тяжело одной с детьми. На складе работала до самой пенсии, на пенсию вышла в 55 лет в 1985 году. Находясь на пенсии, сидеть без работы не могла, сажала еще огород, картошку, занималась хозяйством, курочки были. Баба Анфиса вырастила и воспитала 3 детей, у неё 6 внуков и 4 правнука. Дети и внуки приходят и приезжают к маме и бабушке, помогают ей во всём, уделяют ей внимание, собираются всей семьей по праздникам. А что еще надо пожилому человеку, чтоб её дети были все здоровы и счастливы. В этом году Анфисе Ивановне исполнится 94 года. На таких людей нужно равняться, учиться у них ответственности и трудолюбию.

Е.Хаматханова
библиотекарь с.Спиридоновка

Труженики тыла

Человек - созидатель

Только в труде велик человек. Труд является важным фактором, с которым тесно связана жизнь человека. Трудолюбие - черта характера замечательной женщины, матери, которая воспитала семерых детей - это наша односельчанка Дабуцкая Нелли Николаевна. Дабуцкая Нелли Николаевна родилась 7 августа 1930 года в городе Гурьев Восточно-Казахстанской области. Закончила 7 классов, после окончания школы работала радистом ГВФ в городе Туркестан. В 1950 году вышла замуж за Штайле Константина Эдуардовича. В 1954 году приехала в Казахстан на поднятие целины, по призыву.

Кировский зерносовхоз Кемийский район Акмолинской области, там работала поваром в детском саду. Работу свою любила, относилась со всей ответственностью и душой.

В 1955 году переехала в село Полтавское Краснознаменского района. Профессия механизатора - одна из самых тяжелых на селе, но, обладая трудолюбием и целеустремленностью, Нелли Николаевна стала трактористкой и практически всегда была за рулем. Очень хочется сказать спасибо, Нелли Николаевна, за добрый Ваш труд. На пенсию Нелли Николаевна вышла в 1986 году по возрасту. Сейчас находится на заслуженном отдыхе. Имеет награды: За освоение целинных земель к 10,30,40,50-летию, медаль материнства 1,2,3 степени, в 2010 году награждена подвеской «Күміс Алқа». Не каждому дано ощутить радость труда. Для Нелли Николаевны труд - это вся ее жизнь, источник радости, удовольствия. Люди счастливы те, которые все умеют делать. Эти люди - созидатели, и среди них Нелли Николаевна Дабуцкая.

Акимат Алакольского сельского округа

Герой труда

Указом Президиума Верховного Совета СССР от 08 апреля 1971 года за выдающиеся успехи, достигнутые в развитии сельскохозяйственного производства и выполнения пятилетнего плана продажи государству продуктов земледелия Звягинцеву Анатолию Петровичу было присвоено звание Героя Социалистического труда с вручением ордена Ленина и золотой медали «Серп и молот». В этом же году за достигнутые успехи на уборке урожая был удостоен звания «Гвардеец хлебного фронта».

Звягинцев Анатолий Петрович родился в 1939 году в поселке Южный Новоалександровского района Ставропольского края. В 1958 году, после окончания училища механизации № 11 Ставропольского края, получив специальность тракториста-машиниста широкого профиля был направлен в совхоз Армавирский осваивать целинные земли. Был закреплен в бригаду № 2 на трактор ДТ-54. В июле 1958 года по итогам социалистических соревнований тракторно-полеводческих бригад и подсобных служб на весеннем севе тракторист-сеяльщик Звягинцев А.П. награжден почетной грамотой и премией в сумме 150 рублей.

В том же году по итогам пятидневки с 15 по 20 октября комбайнер Звягинцев А.П., намолотивший 113 тонн зерна, был награжден денежной премией в размере 200 рублей. В 1959 году, согласно повестке с Кургальджинского райвоенкомата, был призван в Советскую армию. В совхоз Армавирский Анатолий Петрович вернулся в 1965 году не один, а уже с супругой Звягинцевой Л.Л. Был принят в штат совхоза в бригаду № 4 на должность тракториста, за которым была закреплена обслуживающая автомашина С-6, а супруга устроилась работать в детский сад – воспитателем, затем долгое время работала нормировщицей в МТМ.

В апреле 1967 года за высокие показатели в труде, за высокую трудовую дисциплину, за добросовестный труд в ознаменовании Международного праздника 9 мая и 50-летия Советской власти Звягинцеву А.П. была

объявлена благодарность. Он смог за 9 дней закрыть 609 гектаров влаги.

В 1972 году по итогам социалистических соревнований по уборке урожая, особо отличившемуся передовику, комбайнеру, скосившему за 9 рабочих дней на свал жаткой ЖВН-10 747 гектаров Звягинцеву А.П. было присвоено почетное звание «Гвардеец жатвы 1972 года».

Неоднократно был внесен на Доску почета за высокие показатели в области животноводческой продукции, продолжительную и безупречную работу на производстве, а также как передовик уборки урожая. В 1975 году Звягинцев А.П. согласно поданного заявления был уволен из штата совхоза Армавиский в связи с переездом в Ставропольский край.

В. Жандаулетова,
директор государственного архива
Егиндыкольского района

Герои невидимого фронта

Вторая мировая война - одна из самых трагических страниц в истории человечества. Мы помним о подвигах солдат на передовой, но часто забываем о тех, кто ковал победу в тылу, – о тружениках тыла. Эти люди, женщины, старики и дети, работали на пределе человеческих возможностей, чтобы обеспечить фронт всем необходимым.

Жизнь в тылу была тяжелой. Люди голодали, мерзли, жили в постоянном страхе и напряжении. Но они не сдавались, продолжали работать, верили в победу и приближали ее своими героическими усилиями.

Роль тружеников тыла в победе над фашизмом неоценима. Без их самоотверженного труда, без их веры в победу, без их героизма победа была бы невозможна. Они ковали оружие Победы, обеспечивали армию всем необходимым, лечили раненых, поднимали экономику страны. Вот и среди нас живут такие герои, одна из них это Носач Ульяна Антоновна.

Родилась 22 декабря 1928 в селе Ковель Волынской области Ковельского района . Росла в многодетной семье самой старшей, в семье было девять детей.

Когда началась война, Ульяне Антоновне только исполнилось 14 лет.

В период начала войны подрабатывала на полях, подростки 13-14 лет ходили копать окопы. Во время захвата родного села немцами, они уходили в лес и прятались. После освобождения Украины продолжала работать в колхозе. В 1952 году по вербовке уехала работать на Донбасс на шахты, для того чтобы помогать родителям. На Донбассе познакомилася со своим супругом Носач Владимиром Кузьмичом.

В 1957 году приехала на целину в село Краснознаменка, здесь родила троих детей. Работала нянечкой, после устроилась на водонапорную башню, оттуда и ушла на пенсию. В период посевных и уборочных работ подрабатывала на ХПП (хлебоприёмный пункт) Башня относилась к совхозу Краснознаменский (является совхозным пенсионером).

Муж Ульяны Антоновны Владимир Кузьмич работал на ХПП водителем пожарной машины, умер в 1976 году, С тех пор Ульяна Антоновна растила и воспитывала детей сама. Трое детей, восемь внуков и 16 правнуков.

Мы должны помнить о подвиге тружеников тыла, о их героизме и самоотверженности. Их вклад в Победу не менее важен, чем подвиг солдат на фронте. Они – настоящие герои невидимого фронта, и мы обязаны им своей свободой и мирной жизнью.

Память о тружениках тыла должна жить в наших сердцах. Мы должны рассказывать о них нашим детям и внукам, чтобы они знали и помнили, какой ценой досталась нам Победа.

акимат села Егиндыколь

Труженики тыла

ЧЕЛОВЕК ТРУДА с большой буквы

Всё дальше и дальше в историю уходят от нас героические и грозные годы Великой Отечественной войны. Уже выросло не одно поколение людей, не испытавших на себе горячего дыхания великой битвы с немецко-фашистскими захватчиками. Но чем дальше уходят от нас те незабываемые годы, чем больше зарастают раны войны, тем все величественнее представляется титанический подвиг, совершённый советским народом.

Вот уже 79 лет плывёт тишина над старыми окопами. Обмелевшие воронки покрываются в мае полевыми цветами. Эти незаживающие раны земли помнят самую страшную войну. Этот праздник бережно и трепетно передается из поколения в поколение. Мы родились и выросли в мирное время.

Малая родина – это место, где ты родился и вырос, а порой и прожил всю жизнь. Особое отношение к родной земле, ее культуре, обычаям, традициям – это важнейшая черта патриотизма. На протяжении столетий наши предки защищали конкретные места и районы, сохранив для нас миллионы квадратных километров благодатной земли. Они сохранили для нас будущее. Раньше люди придавали огромное значение труду. Идеал трудовой жизни наших предков – это трудолюбие, бережливость, порядок и чистота в хозяйстве. Уважение и забота о старшем поколении – долг каждого из нас, ведь они прожили свою жизнь честно и достойно. Проявление уважения, почитания и заботы о представителях старшего поколения является показателем духовности и высокой культуры общества. Испокон веков эти высокие нравственные качества были присуще народу.

Сегодня я хочу рассказать о человеке труда, великой труженице, о жительнице села Хаматхановой Анисе Загидулловне. Надо чтобы сейчас мы, молодое поколение, знало больше таких людей, таких историй.

Хаматханова Аниса Загидулловна, родилась 20 ноября 1935 года в Башкирии, в городе Нефтекамск. Когда началась война, ей было всего шесть лет. То время было очень трудное и тяжелое. Мужчины уходили на фронт, а женщины и дети работали на поле вручную, собирали колоски, крапиву и траву для еды. У людей была вера в победу, и победа настала. Приехала в село Спиридоновку в 1960 году. Когда приехала был магазин – вагончик, старая столовая, хлебопекарня, маслобойка. По центральной улице стояли саманные шестиквартирные дома и старая почта. Первое время работала на сеялках в бригаде. Потом строили и штукатурили дома. Сами строили котельную в мастерской, магазин Сельмаш (возле гаража). За нашим котлованом был большой сад, росли груши, яблоки. Здесь на целине Аниса Загидулловна познакомилась со своим будущим мужем и вышла замуж в 1963 году. Проработала 12 лет на стройучастке, 8 лет – на водонапорной башне, 10 лет – в рабкоопе, на хлебопекарне. Она никогда не отказывалась от тяжёлой и трудной работы. Она не боится житейских трудностей, на своих женских плечах ей пришлось вынести много забот. Когда умер муж, ей самой, в то трудное время, пришлось подымать еще тогда 3 маленьких детей. Ушла на пенсию в 1990 году с пекарни. За добросовестный и долголетний труд награждали грамотами и письмами, выдавали премии, подарки за работу. Аниса Загидулловна имеет троих детей, 6 внуков, 1 правнучку. которые сейчас ей помогают и радуют её. Я считаю, что добиться таких высоких результатов может только человек труда, который обладает такими качествами, как дисциплинированность и выносливость, трудолюбие, любовь и преданность своему делу. И можно сказать, что жизнь прошла не зря, когда вокруг люди помнят и уважают тебя.

Е.Хаматханова
библиотекарь с.Спиридоновка

Сайлау-2024

2025 жылғы 5 мамырда Егіндікөл ауданы Спиридоновка ауылы әкімінің сайлау қорытындылары туралы ХАБАРЛАМА

2024 жылғы 5 мамырда Егіндікөл ауданы Спиридоновка ауылы әкімінің бір сайлау округі бойынша сайлауы өтті.

Егіндікөл аудандық сайлау комиссиясы «Қазақстан Республикасындағы сайлау туралы» Қазақстан Республикасы Конституциялық Заңының 14-бабының 9) тармақшасына, 44-бабының 2-тармағына, 45-бабына, 113-10-бабына сәйкес, Егіндікөл ауданы Спиридоновка ауылы әкімнің сайлау нәтижесі туралы учаскелік сайлау комиссияларының хаттамасы негізінде сайлау қорытындыларын белгіледі:

Спиридоновка сайлау округі

Спиридоновка ауылы әкімінің сайлауы бойынша:

Сайлау округі бойынша сайлаушылар тізіміне 230 азамат енгізілді, олардың 175-і дауыс берді.

Жарамсыз бюллетеньдер саны – 3, «Бәріне қарсымын» деген жолда белгі қойылған - 7.

Әрбір кандидат үшін берілген дауыстар саны:

Башенов А.Қ. – 123; Құрманова Л.А. – 19;

Шалтаева Ж.С. – 23.

1971 жылы туған, «Егіндікөл ауыл әкімінің аппараты» ММ әкімі, «Amanat» партиясынан ұсынылған, Егіндікөл ауылында тұратын Башенов Айтан Қабдұлбариұлы Спиридоновка ауылының әкімі болып сайланды.

Егіндікөл аудандық аумақтық сайлау комиссиясы

СООБЩЕНИЕ об итогах выборов акима села Спиридоновка Егиндыкольского района, состоявшихся 5 мая 2024 года

5 мая 2024 года состоялись выборы акима села Спиридоновка Егиндыкольского района по одному избирательному округу.

Егиндыкольская районная избирательная комиссия в соответствии с подпунктом 9) статьи 14, пунктом 2 статьи 44, статьей 45, статьей 113-10 Конституционного закона Республики Казахстан «О выборах в Республике Казахстан», на основании протокола участковых избирательных комиссий о результатах выборов акима села Спиридоновка Егиндыкольского района установила итоги выборов:

Спиридоновский избирательный округ

по выборам акима села Спиридоновка:

В список избирателей по избирательному округу включено 230 граждан, из них проголосовали 175. Число бюллетеней недействительных – 3, с отметкой в строке «Против всех» -7.

Число голосов, поданных за каждого кандидата:

Башенов А.К. – 123; Курманова Л.А. – 19;

Шалтаева Ж.С. – 23.

Избран акимом села Спиридоновка Башенов Айтан Кабдулбариевич, 1971 года рождения, аким ГУ «Аппарат акима села Егиндыколь», проживает в селе Егиндыколь, выдвинут от партии «Amanat».

Егиндыкольская районная территориальная избирательная комиссия

О подготовке и проведении выборов акима села Спиридоновка

Постановлением территориальной избирательной комиссии Егиндыкольского района №3/4 от 27 марта 2024 года на 5 мая т.г. назначены очередные выборы акима села Спиридоновка. Образован Спиридоновский избирательный округ в границах села Спиридоновка. Утвержден Календарный план основных мероприятий по подготовке и проведению очередных выборов акима села Спиридоновка.

Выдвижение кандидатов началось 28 марта и завершилось в 18.00 часов 9 апреля 2024 года. За указанный период в порядке самовыдвижения выдвинулось 3 кандидата

В избирательный бюллетень внесены 3 кандидата в акимы. Также зарегистрировано 3 доверенных лица кандидатов.

Предвыборная агитация началась после 18.00 часов 14 апреля т.г. и заканчивается в ноль часов по местному времени 4 мая.

Организатором выборов является участковая избирательная комиссия №387, находящаяся в селе Спиридоновка.

С 14 апреля текущего года участковая комиссия приступила к работе, был оформлен избирательный участок и информационные стенды, на которых размещена информация о предстоящих выборах, зарегистрированных кандидатах. На территории села Спиридоновка размещен информационный баннер.

По итогам выборов акима села Спиридоновка 5 мая т.г. был избран Башенов Айтан Кабдулбариевич, выдвинутый от партии «AMANAT»

Вся необходимая информация о выборах публикуется в районной газете «Алтын Астық», а также на интернет странице территориальной избирательной комиссии Егиндыкольского района на официальном сайте акимата Егиндыкольского района.

Егиндыкольская районная территориальная

Оплачено из средств территориальной избирательной комиссии Егиндыкольского района

Редакцияның мекен-жайы: 020600 Ақмола облысы, Егіндікөл ауылы, Победа көшесі, 7. Тел/факс:2-1369, Электронды пошта: egindikolinfo@mail.ru

Меншік иесі: «Егіндікөл info» жауапкершілігі шектеулі серіктестігі	Директор-редактор Гурбанова Светлана Михайловна	Жарнама мен хабарландырулардың мазмұны үшін жауапкершілік жарнама берушіге жүктеледі. Жарнама берушілер жіберген қателіктер бойынша шағымдар жарияланған күннен бастап 2 ай ішінде қабылданады. Жарияланған материалдар редакцияның көзқарасына сәйкес болмауы мүмкін	Газет « Алтын астық «газетінің редакциясында дайындалды, терілді, жинақталды. Нұр-Сұлтан қаласы, Жұбанов көшесі 24/1 «Дунасарова А. Д.» ЖК басылып шықты	Мемлекеттік тілдегі материалдарға жауапты Балшых Ахмарал Жинақтаушы оператор Алиева Анастасия	Тіркеу куәлігі №15838-Г 17.02.2016 ж. Қазақстан Республикасының Ақпарат министрлігі берген Таралымы 505 дана аптасына 1 рет дүйсенбі күндері шығарылады.